

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 24. De Chileni regni rebus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

jacere in terram nigram, eam enim præ aliis videri fertiliorem. Joannem Guardiam rogabat, magni faceret fufcas conchas, è quibus candidiffimas margaritas erueret. Porro celebri ostento Didacum Torres ad eam curam animatū olim fuiffe, ab Joanne Salas, probatiffimæ rei fpectatore, didici. Olim è Panamenfi tractu in Peruviam nofter Didacus navigans moribundum Æthiopem, adhibita cautione, baptizabat; eo mortuo & in mare cum pondere, ut folet, dejecto, significavit adstantibus cupere fe maximè refcire ftatum defuncti Æthiopis: mirum dictū! aliquot horis poftquam depreffum effer cadaver, quamvis profpero vento veherentur, circa navim verfo in Cælum vultu, cum duabus avibus nive candidioribus corpori impofitis, apparuit; nemine ex vectoribus dubitante, eo fpectaculo defiderio Didaci Torres fuiffe fatisfactum; & faufti coloris aves, verfosque cadaveris in Cælum oculos, relori non fruftrà Æthiopis felicitatem defignaffe.

DUM sic ferveret Æthiopum cura, nihilo frigidius Indi procurabantur. Apud Cuiioënſes Andreas Agricola & Chriſtophorus Deodatus ſubcenſitas Mendoçinæ urbi valles, & Montanas regiones, excuſſionibus continuatis excolentes, magnam Ethnicorum catervam baptizavere. Apud Araucanos, præter ordinarias ex locis vicinis animarum prædas, Vincentius Modolellus, & ejus ſocius, populos longè remotos, hoſtium incurſionibus & itinerum aſperitatibus infeſtos, luſtrantes, octo pagorum incolas, partim Ethnicos, partim Neophytos, Sacramentis expiavere. & In Inſula Sanctæ Mariæ quinquaginta Chriſtianos fecere. Conceptionis urbis Magiſtratus tres Barbaros bello captos fufcæ adjudicarat; duo è tribus, adnitate Rodericio Vaſquio, paulò antequam vitam finirent, baptiſmum admifere; tertius, pertinaciter recuſato animæ remedio, è ſcalâ etiam protrufus eſt: Sed, ô Dei, ad æternam gloriam mortalium indigniſſimum prædeſtinantis opus ſingulare! protrufus, abrupto fune benè licet craſſo, in terram toto pondere procumbit; attonitusque proclamat velle ſe fieri Chriſtianum; nolle ſe æternis deliciis privari: baptiſmum magno affectu poſtulat; quo poſt profeſſionem fidei impetrato, in furcam ruſſum actus, cum ſpe ſalutis æternæ vitam finivit. Captivi etiam alii, admiſſo baptiſmo, in libertatem ſibiortum Dei aſſerri ſunt. Sed ad Chiloënſes navigo, inopinatum Prædæ Valliſoletani funus cohoneſtaturus, vel ob id mihi poſteritati commendandi, quòd eximias corporis & animi dotes, extra mortalium omnium oculos, terrarum ultima petēs, abſconſum venerit. Duodequadraginta ætatis annos computabat, ex quibus duodecim in religione poſuerat, eâ virtutis opinionone, ut paulò antequam fatis concederet, perlata Româ ſint litteræ, quibus ad ſummum Societatis gradum admittebatur: quem licet morte præventus non aſſequutus ſit, ſperamus tamen non defraudatum præmio caritatis, quâ bonus Paſtor poſuit animam pro ovibus ſuis. Ibat ille, pro more, Inſulas Chiloënſes adnavigans, cum diſenteria tentari cepit: pergebat tamen proſtigatis viribus Barbaros omni ope curare, tantâ ſui incuriâ, ut ſub arbore ſedens, perſtante aurâ frigidiffimâ, totum panè diem in excipiendis Neophytorum confeſſionibus perduravit, donec eum vires in eo opere penitus deficerent. Igitur celeri navigatione ad Hiſpanorum oppidulum revectus, tentatis nequicquam remediis, è vivis elatus eſt, tanto omnium mœrore, ut ob lachrymas & ſingultus vix juſta Eccleſiaſtica perſolvi potuerint. Hæc lamenta debebantur viro ad inſtituti noſtri atque Apoſtolicæ vitæ rationes apprime facto. Singulis diebus è ramali caſâ, aut cymbâ in proximam ſe ſylvam ſummo mane recipiens, acerbâ flagellatione corpusculum excipiebat, qua calorem mentis excitari ſibi aſſerebat. Hæc quaſi velitatione præmiſſa, aciem contra demones explicabat. Quæ verò ſpolia ipſe & Socii retulerint, ſuis temporibus narratum eſt. In Sanctæ Fidei & Boni-æris urbibus, earumque ditionibus, aliquot Ethnicos ad Chriſti caſtra tranſiſſe reperio.

PETRUS Romerus ad Paranam laborans, Patrum Franciſcanorum invitatu, ad duo oppida ab iis in mediterraneis fundata inſpicienda iteratò perrexit, ubi uberem planè fructum expiatis omnibus Neophytis, & quampluribus Ethnicis

CAPUT
XXIV.De Chiloënſi
Regni re-
bus.Multi apud
Chiloënſes
baptizati-
tur.Apud Arau-
canos celo
pagi poſto-
licè procu-
rantur.Mirabilis
ſuſpenſi ho-
mimis con-
verſio.Prædæ Socii
mori.

Fons.

Virtuti.

CAPUT
XXV.De rebus
Paranenſi-
bus.